

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 297.

76de Møde.

Tirsdagen den 14de Mai.

(Fortfat.)

J. N. Hansen: Ligefom vistnok det ærede Ministerium har fuldkommen Ret til selv at bedømme, naar det er Tid for det til at tale, og naar det er Tid til at tie, saaledes troer jeg paa den anden Side, at enhver Rigsdagsmand er berettiget til at have Mening om, hvorvidt han troer Ministeriet har talt til rette Tid eller ikke; jeg troer, at Rigsdagsmandens Ret er lige saavel begrundet, som Ministerens, og jeg vil da udtale det som min Mening, at, dersom Ministeren havde ved Sagens første Behandling udtalt, hvad der idag er udtalt fra Ministerbænken, at det var det mindre om at gjøre, enten Erstatningen blev noget høiere eller lavere, naar vi kun fik Ende paa Sagen, da vilde det have gjort det danske Folk, jeg siger: det danske Folk, en overmaade stor Tjeneste (Ja!). Jeg er vis paa, at megen Rivning og Misforholdelse i det danske Folk vil blive en Følge af, at Ministeriet ikke har udtalt under første Behandling, hvad det idag har udtalt (Nei! Nei! Jo! Jo!).

Tiden vil vise det, mine Herrer! Tiden vil vise, om ikke meget af den Misforholdelse, meget af den bittere Dom over Majoriteten af Folkethinget hos en Deel af Folket, om ikke meget af den vilde være faldet bort, hvis denne Udtalelse var skeet tidligere. Ligefom jeg nu paa ingen Maade kan stemme for en Lov, som gaaer ud paa at fratage Skatteprivilegiet for den større Deel af dets Beløb, som gaaer ud paa at umuliggjøre en fremtidig Righed, saaledes maa jeg paa den anden Side erklære, at jeg finder mig forpligtet til at stemme for Forslaget her under § 4. Jeg har ikke kunnet opdage nogensomhelst Grund til at gjøre den Forskjel, som i det forrige Gang vedtagne Lovforslag blev gjort mel-

lem enkelte Classer af det privilegerede Hartkorns Besiddere; den Forskjel, jeg har anseet for begrundet, det var den, at unddrage Lehn, Stamhuse og Fideicommissgodser fra det Vederlag, som man af Billighedshensyn kunde tilstaae de øvrige privilegerede Hartkornsbesiddere — denne Forskjel har Fleertallet i Salen ikke villet erkjende. Der var endnu en anden Forskjel, jeg kunde have anerkjendt, og det var, at man kunde have sagt, at den Deel af det privilegerede Hartkorns Besiddere, som man nu vil fritage for Rytterhesehold, skulde have en mindre Godtgjørelse end de, som man nu, uagtet de hidtil have været fritagne, vil overføre denne Byrde af Rytterheseholdet paa. Disse Forskjelligheder kunde jeg have fundet begrundet, men ikke den, her er gjort; uagtet jeg tilstaaer, den idag er forsvaret med stor Skarpsindighed, saa har jeg ikke kunnet finde de Grunde, som ere anførte for den, at indeholde Nogetsomhelst, som kunde tilstrækkeligt motivere en saadan Adskillelse. Det er forøvrigt tilstrækkeligt viist af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), saa jeg ikke skal komme tilbage dertil, kun har det undret mig, at, uagtet den ærede Finansminister har sagt, at der er en meget væsentlig Forskjel, som skulde være mellem disse to Slags Hartkorn, saa har han ikke indladt sig paa at sige, hvori denne væsentlige Forskjel bestod, han har ikke med et eneste Ord anført, hvori han lagde denne Forskjel. Derimod har jeg hørt, han har sagt, at han støttede sig til de Grunde, som her idag vare anførte, men jeg maa tillade mig at spørge, hvilke disse Grunde ere, som den ærede Minister har fundet saa tilstrækkelige; thi jeg har hørt to ærede Talere idag, som jeg engang har sagt, med stor Skarpsindighed forsvare Adskillelsen, men jeg har hørt dem anføre Grunde, som strede imod hinanden (Hør!); hvilke af disse Grunde deler nu Ministeren? Jeg har hørt den ene af disse Forvarere sige, at Hartkornets